

nemlig om at give denne Mand en Pension, endog blot paa 50 Rd., thi jeg finder, at naar man vil spare paa Pensionen, saa skal man give denne Mand en saadan Opreisning — om jeg saa maa sige — at det kunde blive ham en virkelig Gresfag. Naar nemlig en Mand faar Pension, er det ikke en Raadesfag; thi deri, at han faar Pension, ligger, at han virkelig har fortjent den. Havde de ærede Medlemmer derimod stillet et Forslag, der gik ud paa at nedsætte Pensionen til 5 Rd. eller 1 Rd., saa var Sagen ren og klar, saa viste det sig, at de ikke vilde give ham Pension, men dette have de ikke gjort; og havde de stillet deres Forslag saaledes, at det var gaaet ud paa at nedsætte den af Udvalget foreslaaede Understøttelse til 50 Rd., saa vilde jeg — som det ærede Medlem for Bornholm (Kofod) har sagt — forholde mig lydst lige overfor Endringsforslaget; saa vilde jeg hverken stemme for eller imod det, saa vilde jeg overlade det til Thingets Bedømmelse, thi saa havde jeg anset det for at være en Skjønssag. Blandt de formildende Omstændigheder, som det ærede Medlem talte om, kan med Sandhed nævnes, at Dr. Møller er gaaet Spidsrod gennem Folkethinget og hele Landet; dette taler jo ogsaa for ham, og vi pleie jo i Reglen ikke at gaa saa yderlig her i Rigsdagen. Nu maa man heller ikke glemme, at naar Pensionen er bleven nedsat fra 364 Rd., som havde tilkommet den Paagjældende, dersom han ikke havde forsyndet sig, til 200 Rd. i Understøttelse, som Udvalget har foreslaaet, saa er det en ikke ringe Nedsættelse; naar man ser hen til Pensionens Størrelse, jeg vil ogsaa sige, at de ærede Medlemmer, som have stille Endringsforslag, ogsaa have haft lidt Medlidenskab ligesaa fuldt som Udvalget, thi ellers havde de paa ingen Maade stillet Forslag om at give 50 Rd., men vare gaaede længere ned. Men vi maa huske paa, at en saadan Understøttelse, som Udvalget har foreslaaet, ikke er en Understøttelse, som skal gives til en Mand, der skal hædres, fordi han har udrettet Noget, ikke er en Understøttelse til en Mand, som skal uddanne sig i nogen Retning, det er som en Slags Sattigunderstøttelse; det er netop dette, der er foreslaaet. Jeg kan derfor ikke

stemme for det af nogle Medlemmer stillede Endringsforslag, men maa holde paa det Forslag, Udvalget har stillet.

Chr. Nimestad: Jeg vil ikke haabe, at det skal gaa som ifjor, da en vist noget overdreven Panegyrik over Dr. Møller førte til en ganske modsat Stemning end den, den Paagjældende ønskede, og som hidtil havde været den herskende her i Thinget. Jeg er bange for, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Rugaard) just ikke vil gjøre den Paagjældende nogen særdeles stor Tjeneste ved paa en saadan Maade, som han gjorde det, at fremhæve hans store Fortjenester af Fædrelandet; thi jeg tror, at Enhver, som har gjort sig bekendt med de Afstykker, der foreligge, og de foreliggende Forhør og Underføgelser, just ikke vil have faaet en særdeles stor Sympathi for den paagjældende Mand, som her er Tale om. — Jeg har nærmest begjæret Ordet for i Genhold til et Forbehold, jeg i saa Henseende har taget i Udvalget, at forklare de noget særegne Grunde, ifølge hvilke jeg har sluttet mig til de øvrige Medlemmer i Udvalget. Sagen stiller sig nemlig for mig lidt anderledes end for de øvrige Herrer ifølge en — som jeg indrømmer — ren juridisk Betragtning. Sagen er for mig nemlig den: Ved de Oplysninger, som ere fremkomne, siden Sagen sidst forelaa for os, er der ganske vist tilveiebragt en ikke ringe Grad af Formodning om, at Dr. Møller har modtaget Gaver, som han ikke var berettiget til, i Anledning af sin Embedsgjerning; men der er ikke ved, hvad der foreligger, tilveiebragt noget Bevis i saa Henseende. Som Følge deraf staar Sagen for mig i det Væsentlige paa samme Standpunkt, som den stod ifjor, da den forelaa her. Dette Standpunkt var nu dette, at Dr. Møller ganske vist ved det Forhold, for hvilket han er dømt, har gjort sig skyldig i Noget, der berettiger til at behandle ham efter Pensionslovens § 8 med den Birkning, at han ikke har noget retligt Krav paa Pension, men at det paa den anden Side, naar man sammenligner hans Forhold med de forfjellige andre Embedsmænds — det er heldigvis ikke mange — der have foreligget til Lovgivningsmagtens Af-